

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15C/146/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5711204815
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2012:5711204815.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred samosudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v právnej veci žalobcu: U. W., A., XX.X.XXXX, bytom F. XXX, Lipovec 038 61 Vrútky, právne zastúpený JUDr. Ivetou Ďurčateľovou, advokátkou so sídlom Kollárová 35, 036 01 Martin, proti žalovanému: U. Q. s miestom podnikania F. O. X, 036 07 Lipovec, 036 07 Lipovec, IČO: XX XXX XXX, právne zastúpený Mgr. Petrom Balážom, advokátom so sídlom Ul. Divadelná 17, 036 01 Martin v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 800 eur spolu s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 402,08 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalovaného Mgr. Petra Baláža, advokáta so sídlom v Martine.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Martin dňa 26.4.2011 domáhal vo vzťahu k žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 800 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania od 11.12.2010 do zaplata a nahradenia trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 10.12.2010 žalobca vložil omylom, a teda bez právneho dôvodu na účet žalovaného sumu 800 eur. Ako žalobca zistil, že vložil platbu na nesprávny účet požiadal banku, v ktorej má žalovaný vedený účet o sprostredkovanie vrátenia hotovostného vkladu. Banka, v ktorej má žalovaný vedený účet požiadala žalovaného o súhlas s vrátením na jeho účet pripísanej platby, avšak žalovaný k tomu súhlas nedal. Z uvedeného dôvodu banka neuskutočnila vrátenie platby vloženej na nesprávny účet žalobcovi. Listom zo dňa 11.3.2011 žalobca prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu vyzval žalovaného, aby vrátil plnenie, ktoré získal bez právneho dôvodu. Žalovaný však plnenie získané bez právneho dôvodu napriek výzve nevydal.

Súd vo veci vydal dňa 19.10.2011 platobný rozkaz 21Ro 125/2011-11. Proti vydanému platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odôvodnený odpor (č.l. 13 súdneho spisu). V odôvodnení odporu uviedol, že bol v minulosti so žalobcom v obchodno-právnom vzťahu na základe Mandátnej zmluvy uzavretej 28.9.2009, podľa ktorej žalobca obstarával pre žalovaného viaceré dohodnuté úkony a činnosti, ktorých potreba vyvstala v súvislosti s podnikaním žalovaného v zmysle živnostenského oprávnenia. Žalovaný sa prevažnú časť platnosti tejto zmluvy nachádzal mimo územia SR, a to vo Veľkej Británii. Mandátna zmluva bola medzi žalobcom a žalovaným ukončená výpoveďou zo strany žalovaného zo dňa 14.10.2010, ktorú žalobca prevzal v rovnaký deň, kedy výpoveď nadobudla účinnosť. Žalovaný týmto v súvislosti s pohľadávkou žalobcu z titulu bezdôvodného obohatenia vo výške 800 eur poukazuje na skutočnosť, že voči žalobcovi je v súčasnosti na Okresnom súde v Martine vedené trestné konanie č. k. 3T 78/2011pre trestný čin sprenevery. Žalobca je podozrivý z

toho, že počas výkonu mandátnej činnosti spreneveril finančné prostriedky vo výške 15 831,44 eur, ktoré mali byť príjmom z podnikania žalovaného tým, že prijímal od zákazníkov žalovaného platby za vykonané diela - presklenie bytových balkónov, avšak tieto následne nevložil na účet a ani do pokladne žalovaného. Týmto konaním žalobcu vznikla žalovanému škoda minimálne vo výške 15 831,44 eur. Za účelom preukázania týchto tvrdení žalovaný k podanému odporu doložil fotokópiu Trestného rozkazu Okresného súdu Martin č.k. 3T 78/2011 zo dňa 3.8.2011, ktorým bol žalobca zaviazaný na náhradu vo vyššie uvedenej výške voči žalovanému. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaný má voči žalobcovi vzájomnú pohľadávku spôsobilú na započítanie, pretože žalobca do dnešného dňa zo spôsobenej škody neuhradil ani len jej časť. Z tohto dôvodu si žalovaný v zmysle § 98 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) voči žalobcovi uplatňuje kompenzačnou námietkou vzájomnú pohľadávku z titulu spôsobenej škody vo výške 800 eur. Pohľadávka žalobcu, ako aj pohľadávka žalovaného sú vzájomne započítateľnými pohľadávkami a žalovaný týmto prejavuje svoju vôľu jednostranne si započítať túto pohľadávku voči pohľadávke žalobcu, ktorá je predmetom tohto konania. Následkom prejavu vôle žalovaného smerujúceho k započítaniu vzájomných pohľadávok žalobcu a žalovaného pohľadávka žalobcu vo výške 800 eur, ako jej príslušenstvo prestane z hľadiska práva existovať, a zanikne spätne ku dňu splatnosti skôr splatnej pohľadávky, ktorou je pohľadávka žalovaného.

Podaním doručeným súdu 9.12.2011 (č.l. 26) žalobca zaslal vyjadrenie k podanému odporu. Vo vyjadrení okrem iného uviedol, že predmetný Trestný rozkaz č. k. 3T 78/2011 nenadobudol právoplatnosť, nakoľko podal žalobca proti nemu odpor, a preto je pohľadávka žalovaného, ktorú si uplatnil v konaní kompenzačnou námietkou sporná. Žalobca si nie je vedomý toho, že by spôsobil žalovanému škodu vo výške 15 831,44 eur a nárok žalovaného uplatnený kompenzačnou námietkou neuznáva. Trvá na podanej žalobe v celom rozsahu.

Na pojednávaní, ktoré sa konalo 7.3.2012 (č.l. 40) žalobca trval na podanom návrhu. Žalovaný uviedol, že v časti započítania vzájomnej pohľadávky z titulu náhrady škody navrhuje, aby sa s ňou súd zatiaľ nezaoberal a zaoberal sa pohľadávkou, ktorú má žalovaný z titulu dlžného nájomného, ktorému dlhuje žalobca na základe Zmluvy o nájme hnutelných vecí, uzatvorenej dňa 28.9.2009. Na nájomnom dlhuje žalobca ku dňu vykonávania pojednávania žalovanému sumu 7 720 eur, z ktorej časť vo výške 800 eur zodpovedajúcu pohľadávke žalobcu si žalovaný týmto započítava. Zároveň žalovaný priložil aj písomný prejav vôle o započítaní spolu so zmluvou o nájme a dokladoch o čiastkových úhradách nájomného, ktoré boli uskutočnené žalobcom v roku 2010. Z tohto titulu žalovaný navrhol, aby súd návrh žalobcu zamietol ako právne neopodstatnený, keďže jeho pohľadávka zanikla spätne ku dňu splatnosti neskôr splatnej pohľadávky, t.j. pohľadávky žalobcu z titulu bezdôvodného obohatenia pohľadávky, t.j. pohľadávky navrhovateľa z titulu bezdôvodného obohatenia, ktorá bola splatná tak, ako uvádzal žalovaný 11.12.2010.

Podaním doručeným súdu 15.3.2012 (č.l. 51) žalobca reagoval na započítací prejav, resp. vnesenú kompenzačnú námietku zo strany žalovaného vo vzťahu k pohľadávke žalovaného, ktorá mala vzniknúť z dôvodu neplatenia nájomného na základe zmluvy o nájme hnutelných vecí. V tomto vyjadrení uviedol, že medzi ním a žalovaným bol uzatvorený pracovno-právny vzťah od 13.11.2000 do 12.11.2010. Žalobca mal súčasne so žalovaným v čase od 28.9.2009 do 14.10.2010 uzatvorenú aj mandátnu zmluvu, ktorú uzatvorili z dôvodu, že žalovaný sa prevažnú časť v platnosti mandátnej zmluvy nachádzal mimo územia SR a bolo nevyhnutné niekoho poveriť na to, aby v mene žalovaného vykonával úkony na zabezpečenie chodu prevádzky. Pôvodne sa žalobca a žalovaný dohodli na tom, že žalobca si vybaví živnostenské oprávnenie za tým účelom, aby pokračoval v podnikaní žalovaného a zabezpečoval rozbehnuté zákazky. Práve za týmto účelom uzatvorili zmluvu o nájme zo dňa 28.9.2009, predmetom ktorej bolo prenechanie hnutelných vecí - Citroën Jamper ev. číslo P. XXXAN, zámočnicke náradie, vítačky, brúsky, akumulátorové vítačky, zväračky, zvärací inventár, rozbrusovačka, zariadenie zámočnickej dielne, atď. žalovaným ako prenajímateľom do užívania žalobcovi ako nájomcovi na účely výkonu predmetu podnikania, prípadne príležitostného používania pre vlastnú potrebu, a to tak, aby bol zabezpečený nerušený výkon predmetu podnikania prenajímateľa s vecami, ktoré tvoria predmet zmluvy. Výška nájomného bola dohodnutá na sumu 1000 eur mesačne. K odovzdaniu predmetu nájmu fyzicky nedošlo, a preto podľa žalobcu nájomná zmluva nenadobudla účinnosť. Po uzatvorení tejto nájomnej zmluvy presne v ten istý deň sa žalobca a žalovaný dohodli na uzatvorení Mandátnej zmluvy zo dňa 28.9.2009, v zmysle ktorej mal uskutočňovať činnosti v súvislosti s chodom prevádzky žalovaného. Žalobca ako

mandatár sa pre žalovaného zaviazal uskutočňovať viaceré činnosti. Nakoľko následne uzavreli v ten istý deň mandátnu zmluvu dohodou účastníkov zrušili nájomnú zmluvu medzi žalobcom žalovaný, ktorá týmto stratila opodstatnenie a zároveň nedošlo ani k odovzdaniu vecí prenajímateľovi nájomcovi. Samotná skutočnosť, že by mal žalobca platiť nájomné vo výške 1000 eur mesačne za hnutelné veci prostredníctvom, ktorých vykonával činnosť pre žalovaného ako mandanta v zmysle uzatvorenej mandátnej zmluvy, svedčí k tomu, že k začatiu výkonu nájmu nedošlo. Navyše sa žalovaný ako mandant mandátnou zmluvou zaviazal žalobcovi ako mandatárovi vytvoriť predpoklady na riadny výkon činností, uvedených v mandátnej zmluve, čo malo spočívať aj v prenechaní hnutelných vecí potrebných na výkon činnosti v zmysle mandátnej zmluvy. Konkrétne v nájomnej zmluve, jedným z predmetov nájmu uvedené motorové vozidlo a zároveň v mandátnej zmluve je ako jedna z činností, ktoré mal, žalobca pre žalovaného vykonávať. Uvedené zabezpečovanie dovozu zhotovených a zasklených rámov na miesto montáže na motorovom vozidle zn. Citroën Jumper vo vlastníctve mandanta. Bolo by nelogické a v rozpore s dobrými mravmi, keby žalobca vykonával pre žalovaného v zmysle mandátnej zmluvy činnosti, ktoré sú predmetom podnikateľskej činnosti žalovaného, a to prostredníctvom hnutelných vecí žalovaného, za ktoré by bol žalobca povinný platiť žalovanému nájomné. Sporové strany podľa žalobcu uzatvorením mandátnej zmluvy uzatvorenú nájomnú zmluvu nahradili. Samotné plnenie z obidvoch zmlúv súčasne by bolo nereálne a v rozpore s dobrými mravmi. Preto žalobca žalovanému ani nájomné v dohodnutej výške neuhrádzal. Pokiaľ ide o úhrady, na ktoré sa odvolával žalovaný v jednostrannom započítaní pohľadávky, nejednalo sa o úhrady nájomného, ale o úhrady ziskov z podnikateľskej činnosti, ktorú vykonával žalobca ako mandatár v zmysle mandátnej zmluvy pre žalovaného ako mandanta. Tieto úhrady vykonával v nepravidelných intervaloch a v rôznych výškach, podľa toho, aký bol v danom mesiaci zisk po odpočítaní všetkých výdavkov, spojených s prevádzkou žalovaného. Žalobca nárok žalovaného uplatnený v jednostrannom započítaní zo dňa 7.3.2012 neuznáva a má za to, že na základe vyššie uvedeného, akékoľvek uplatňovanie nájomného zo strany žalovaného za hnutelné veci, ktoré žalobca nevyhnutne potreboval na výkon činnosti pre žalovaného, je neopodstatnené aj vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný žalobcovi nezaplatil žiadnu odmenu za výkon mandátnej činnosti.

Súd vo veci vykonal viaceré pojednávania, na ktorých vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré boli doložené do súdneho spisu, výsluchom žalobcu, žalovaného, ich právnych zástupcov a dospel k týmto skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu veci:

Súd z listinného dôkazu, a to výpisu z účtu VÚB zo dňa 10.12.2010 zistil, že žalobca vložil na účet č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX čiastku 800 eur (č. l. 5). Zo žiadosti o sprostredkovanie vrátenia hotovostného vkladu (písomné vyhlásenie žiadateľa) bez uvedenia dňa (č.l. 4) súd zistil, že žalobca ako klient požiadal banku žalovaného o sprostredkovanie vrátenia hotovostného vkladu, ktorý uskutočnil na nesprávne číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX v sume 800 eur, dátum vykonania vkladu bol 10.12.2010. Ako dôvod vrátenia platby uviedol, že vklad bol poukázaný omylom na nesprávne číslo účtu, správne číslo účtu je XXXXXXXXXXX/X.

Z výpovede žalobcu mal súd preukázané, že banka, v ktorej mal žalovaný vedený účet, a ktorú požiadal o sprostredkovanie vrátenia hotovostného vkladu, požiadala žalovaného o súhlas s vrátením na jeho účet pripísanej platby, avšak žalovaný k tomu súhlas nedal. Z tohto dôvodu potom banka neuskutočnila vrátenie platby vlozenej na nesprávny účet žalobcovi.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodhodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 488 OZ záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 563 OZ, ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobcovi vznikla pohľadávka vo vzťahu k žalovanému titulom vydania bezdôvodného obohatenia, a to vo výške 800 eur. Žalovaný tento svoj záväzok vo vzťahu k žalovanému nepopieral, čiže existovala pohľadávka žalobcu vo výške 800 eur vo vzťahu k žalovanému. Žalobca si uplatnil túto pohľadávku spolu s úrokom z omeškania od 11.12.2010, t.j. deň nasledujúci po vložení 800 eur na nesprávny účet žalovaného. Súd poukazuje na citované ust. § 563 OZ, v zmysle ktorého vo všeobecnosti platí, že splatnosť dlhu je viazaná na veriteľove požiadanie, aby dlžník plnil. Iná splatnosť dlhu musí byť medzi účastníkmi dohodnutá, resp. stanovená predpisom alebo súdnym rozhodnutím. Práve § 563 ukladá dlžníkovi povinnosť splniť deň nasledujúci potom, ako ho o plnenie veriteľ požiadal. Forma výzvy nie je predpísaná, ak veriteľ vo výzve určí čas plnenia, t.j. napr. 15 dní od doručenia výzvy pohľadávka sa stane splatnou uplynutím tejto lehoty. Súd mal v konaní preukázané, že žalobca vyzval žalovaného výzvou zo dňa 11.3.2011 (č.l. 54) k zaplateniu, resp. vráteniu platby vo výške 800 eur, ktorú prijal žalovaný bez právneho dôvodu, a to v termíne do 21.3.2011. Súd mal za to v súlade s citovaným ust. § 563 sa pohľadávka žalobcu vo vzťahu k žalovanému stala splatnou uplynutím tejto lehoty, a nie ako uvádzal žalobca, že sa mala stať splatnou v deň, kedy vložil na účet žalovaného odporcu 800 eur ako na nesprávny účet.

Podľa § 98 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) vzájomným návrhom je prejav odporcu, ktorým proti navrhovateľovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len pokiaľ navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než to uplatnil navrhovateľ. Inak súd posudzuje taký prejav len ako obranu proti návrhu.

Ako už bolo vyššie uvedené, na pojednávaní konanom dňa 7.3.2012 vzniesol žalovaný inú kompenzačnú námietku, ako v podanom odpore (túto nežiadal ďalej ako obranu, z dôvodu prebiehajúceho trestného konania), v ktorej si započítal voči žalobcovi svoju pohľadávku, ktorá mu mala vzniknúť z titulu zmluvy o nájme hnuteľných vecí uzavretej medzi ním ako prenajímateľom a žalobcom ako nájomcom dňa 28.9.2009.

Súd z listinného dôkazu Zmluvy o nájme zo dňa 28.9.2009 (č.l. 44) zistil, že táto bola uzavretá medzi žalobcom ako nájomcom a žalovaným ak prenajímateľom. V čl. II. Zmluvy o nájme bol špecifikovaný predmet zmluvy, t. j. žalovaný ako prenajímateľ je výlučným vlastníkom hnuteľných vecí, ktoré boli špecifikované ako Citroen Jumper P. XXX Y., zámočnicke náradie, príklepové vŕtačky, uh. brúsky, akumulátorové vŕtačky, zväračka, zvärací inventár, rozbrusovačka, zariadenie zámočnickej dielne, atď. V zmysle čl. II. bod 2.2 zmluvy o nájme prenajímateľ prenecháva do nájmu nájomcovi hnuteľné veci opísané v bode 2.1 tohto čl. za podmienok uvedených v tejto zmluve.

V čl. III. bod 3.1 bol dohodnutý účel nájmu, kde bolo uvedené, že nájomca je oprávnený užívať hnuteľné veci uvedené v čl. II. , ods. 2.1 tejto zmluvy, najmä pre účely: výkonu predmetu podnikania, prípadne príležitostného používania pre vlastnú potrebu a pod., a to tak, aby bol zabezpečený nerušený výkon predmetu podnikania prenajímateľa s vecami, ktoré tvoria predmet tejto zmluvy.

V čl. IV. bod 4.1 bola dohodnutá výška nájmu, a v čl. IV. Bod 4.2. bolo dohodnuté, že výška nájomného za pozemky (išlo o gramatickú zjavnú nesprávnosť) bola dohodnutá na čiastku 1 000 eur.

V čl. V. bolo dohodnuté bod 5.1, že mesačné nájomné vo výške 1000 eur sa zaväzuje nájomca uhrádzať vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca.

Podľa čl. V. bod 5.2 zmluvy o nájme nájomca uhradí nájomné načas, v prospech účtu prenajímateľa, č.ú.: 2363922759/0200, vedený vo VÚB, Vrútky, a.s. alebo v hotovosti.

Ďalej v čl. VI. bod 6.1 zmluvy o nájme bolo dohodnuté, že nájom nehnuteľnej veci začína dňom 1.10.2009 a nájomná zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú.

V čl. IX. bod 9.5 zmluvy o nájme dohodnuté, že platnosť nadobúda zmluva dňom podpisu s účinnosťou od 1.10.2009.

Zmluva bola podpísaná zo strany prenajímateľa, nájomcu. Žalovaný uvádzal (č. I. 43 spisu), že v zmysle čl. V. nájomnej zmluvy žalobca bol povinný uhrádzať vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca nájomné vo výške 100 eur, a to od 1.10.2009 až do zániku zmluvy o nájme, ku ktorému podľa žalovaného došlo v dôsledku výpovede zo strany žalovaného ku dňu 30.11.2010. Nájomné za mesiace X. až XII. roku 2009 uhradil žalobca žalovanému v plnej výške. V roku 2010 uhrádzal žalobca nájomné nepravidelne úhradami na účet žalovaného, a to dňa 31.3.2010 sumu 900 eur (č. I. 45). Táto bola započítaná na nájomné za január roku 2010, z ktorého zostávalo uhradiť 100 eur, ďalej dňa 28.4.2010 sumu 400 eur (č. I. 46), kde 100 eur bola započítaná na zostatok nájomného za január 2010 a v zostávajúcej časti 300 eur bola započítaná na nájomné za február 2010, z ktorého zostávalo uhradiť 700 eur. Dňa 12.5.2010 žalobca uhradil sumu 400 eur (č. I. 47), ktorá bola započítaná na nájomné za mesiac február 2009 z ktorého zostávalo uhradiť ešte 300 eur. Dňa 11.6.2010 uhradil žalobca sumu 300 eur (č. I. 48), započítaná na nájomné za mesiac február 2010. Dňa 9.7.2010 zaplatil žalobca sumu 300 eur (č. I. 49), táto bola započítaná na nájomné za mesiac marec 2010, z ktorého ešte zostávalo uhradiť sumu 700 eur, dňa 21.7.2010 uhradil žalobca sumu 180 eur (č. I. 49), táto bola započítaná na nájomné za mesiac marec 2010, z ktorého ešte zostávalo uhradiť 520 eur, dňa 11.8.2010 uhradil sumu 800 eur (č. I. 50), táto bola započítaná na nájomné za mesiac marec 2010, z ktorého zostávalo uhradiť 0 a nájomné za mesiac apríl 2010, z ktorého k dnešnému dňu zostávala uhradiť čiastka 720 eur. V roku 2010 žalobca uhradil žalovanému na nájomnom sumu 3 280 eur za mesiace január až marec 2010 a časť mesiaca apríl 2010. Žalobcovi k dnešnému dňu zostáva uhradiť zostatok nájomného za mesiac apríl vo výške 720 eur, splatného do 15.4.2010, ďalej nájomné za mesiace máj až november 2010 vo výške 7000 eur, splatné vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Celková výška záväzku, resp. dlhu žalobcu na nájomnom predstavuje ku dnešnému dňu čiastku 7720 eur. Podľa žalovaného ide o vzájomné pohľadávky znejúce na plnenie rovnakého dlhu, pričom pohľadávky žalovaného sa stali splatnými dňa 16.4.2010 vo výške 720 eur a dňa 16.5.2010 vo výške 80 eur, a pohľadávka žalobcu vo výške 800 eur sa mala stať splatnou podľa vyjadrenia žalobcu 11.12.2010. Na základe tejto skutočnosti si žalovaný jednostranne započítal pohľadávku z nezaplateného nájomného za časť mesiaca apríl 2010 vo výške 720 eur a za časť mesiaca máj 2010 vo výške 80 eur s pohľadávkou žalobcu vymáhanou v tomto súdnom konaní a vzniesol námietku započítania v rámci svojej obrany podľa § 98 OSP. Pohľadávky zaniknú späťne ku dňu splatnosti neskôr splatnej pohľadávky, t.j. ku dňu 11.12.2010. Z tohto titulu žalobcovi neprináleží ani nárok na úrok z omeškania, pretože pohľadávka žalovaného sa stala splatnou skôr.

Podmienky započítania pohľadávok sú uvedené v ust. § 580 a nasl. OZ.

Podľa § 580 OZ, ak veriteľ, a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie rovnakého druhu zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorí z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

V zmysle citovaného zákonného ust. prvou podmienkou, ktorou sa súd zaoberal v súvislosti so započítaním pohľadávok bola existencia vzájomných pohľadávok. Čo sa týka pohľadávky žalobcu vo vzťahu k žalovanému titulom vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 800 eur, pri tejto súd konštatuje, že bola existujúcou pohľadávkou, nebola ani spochybnená zo strany žalovaného. Čo sa týka pohľadávky žalovaného, ktorá mu mala vzniknúť titulom neplatenia nájomného na základe Zmluvy o nájme zo dňa 28.9.2009, tak boli vznesené viaceré námietky zo strany žalobcu vo vzťahu k existencii tejto pohľadávky. Prvou námietkou bolo, že nakoľko žalobca uzavrel so žalovaným v tej istý deň mandátnu zmluvu, došlo dohodou účastníkov k zrušeniu nájomnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným, nakoľko táto stratila opodstatnenie. Ďalšou námietkou bolo, že nedošlo ani k odovzdaniu vecí, ktoré mali byť predmetom nájmu, žalobcovi ako nájomcovi zo strany žalovaného ako prenajímateľa. Žalobca mal za to, že následným uzatvorením mandátnej zmluvy, uzatvorenú nájomnú zmluvu mandátnou zmluvou nahradili. Podľa názoru žalobcu by samotné plnenie z obdivoch zmlúv súčasne bolo nereálne a v rozpore s dobrými mravmi, a preto žalobca žalovanému ani nájomné v dohodnutej výške neuhrádzal.

Čo sa týkalo úhrad, na ktoré sa odvolával žalovaný v jednostrannom započítaní, nejednalo sa o úhrady nájomného, ale o úhrady ziskov z podnikateľskej činnosti, ktorú vykonával žalobca ako mandatár v zmysle mandátnej zmluvy pre žalovaného ako mandanta. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 30.3.2012 (č. I. 56), zdôraznila, že v ten istý deň, teda následne po sebe bola uzavretá zmluva o nájme a mandátna zmluva, preto má za to, že k platnosti a účinnosti zmluve o nájme nedošlo, nakoľko nebola splnená základná podmienka, t.j., že nedošlo k odovzdaniu hnutelných vecí na nájom zo strany žalovaného pre žalobcu. Poukázala na to, že žalobca bol v pracovnom pomere u žalovaného, vykonával prácu a používal tieto hnutelné veci v súvislosti s vykonávaním práce na základe pracovnej zmluvy pre žalovaného.

Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 30.3.2012 (č. I. 56) uviedol, že nie je pravdou, že by neboli odovzdané žalobcovi veci, ktoré mali tvoriť predmet nájmu, nakoľko ich žalobca používal, toto potvrdil aj vo výpovedi, vykonával s nimi aj činnosti, ktoré mal vykonávať podľa pracovnej zmluvy, aj ako mandatár podnikal s týmito vecami. S týmito vecami denno-denne disponoval a mal možnosť potom, ako vykonával činnosť pre žalovaného, tieto používať pre vlastné účely, na svoje podnikateľské aktivity, založiť si živnosť tak, ako to bolo uvedené pri uzatvorení nájomnej zmluvy. To, že si živnostenské oprávnenie nevybavil, však nie je následkom konania žalovaného, bolo to právo žalobcu. Právny zástupca žalovaného nesúhlasil s tvrdeniami, že by nájom netrval, alebo že by došlo k nahradeniu nájomnej zmluvy mandátnou zmluvou. Poukázal na to, že nájomná zmluva je písomnou zmluvou a podľa § 40 ods. 2 OZ písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť, alebo zrušiť iba písomne. Takisto čl. IX. bod 9 ods. 2 nájomnej zmluve hovorí o tom, že zmeny a doplnky k nájomnej zmluve je možné urobiť len písomnou formou. Takáto písomná forma, ani žiadny takýto prejav vôle podľa žalovaného nebol urobený pri uzavretí mandátnej zmluvy. Ani z mandátnej zmluvy nevyplýva, že by sa mala ňou nájomná zmluva rušiť. Čiže nie je daný žiadny právny základ na to, aby bolo tvrdené zo strany žalobcu, že nájomná zmluva bola zrušená. Bolo platné prenechanie hnutelných vecí, ktoré boli v obchodnom majetku žalovaného žalobcovi, ak by chcel podnikáť s týmito vecami.

Podľa § 663 OZ nájomnom zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval, alebo z nej bral aj úžitky.

Podľa § 664 OZ prenajímateľ je povinný prenechať prenajatú vec nájomcovi v stave spôsobilom na dohodnuté užívanie, alebo ak sa spôsob užívania nedohodol, obvyklé užívanie, a v tomto stave ju na svoje náklady udržiavať.

Podľa § 665 ods. 1 OZ nájomca je oprávnený užívať vec spôsobom určeným v zmluve; ak sa nedohodlo inak, primerane povahe a určeniu veci.

Podľa § 671 ods. 1 OZ nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy; inak nájomné obvykle v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

Podľa § 676 OZ nájomca skončí uplynutím doby, na ktorú si dojednal, ak sa prenajímateľ nedohodne s nájomcom inak.

Podľa § 677 ods. 1 OZ zrušiť nájomnú zmluvu dojednanú na neurčitú dobu možno, ak nedôjde k dohode prenajímateľa s nájomcom, iba výpoveďou.

Podľa § 677 ods. 2 OZ, ak osobitný zákon neustanovuje inak, nájomnú zmluvu možno vypovedať pri nájmoch nehnuteľností v trojmesačnej lehote a pri nájmoch hnutelných vecí v jednomesačnej lehote.

Podľa názoru súdu Zmluva o nájme zo dňa 28.9.2009 bola uzavretá v súlade s vyššie citovanými ust. § 663 a nasl. OZ, obsahovala podstatné náležitosti, ktoré vyžaduje zákon k jej platnému uzavretiu. Predmetnom tejto zmluvy bolo prenechanie hnutelných vecí špecifikovaných v čl. II bod 2.1 zo strany žalovaného ako prenajímateľa pre žalobcu ako nájomcu s tým že žalovaný bol oprávnený užívať

tieto hnuiteľné veci a bol stanovený aj účel nájmu, a to najmä pre účely výkonu predmetu podnikania žalobcu, prípadne príležitostného používania pre vlastnú potrebu a pod. s výhradou a to tak, aby bol zabezpečený nerušený výkon predmetu podnikania prenajímateľa s vecami, ktoré tvoria predmet tejto zmluvy. Rovnako bola dohodnutá aj výška nájmu 1000 eur mesačne, splatnosť do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Bola dohodnutá aj neurčitá doba nájmu a účinnosť nájmu bola od 1.10.2009. Súd tvrdenie žalobcu, že táto zmluva bola dohodou účastníkov konania uzavretím mandátnej zmluvy, ktorá sa uzavierala v ten istý deň zrušená, nepovažoval za preukázané, a teda dôvodné. Žalovaný tieto tvrdenia poprel a žalobca na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 30.3.2012 na otázku samosudkyne, či vedel, čo je predmetom zmluvy o nájme potvrdil, že vedel. Ďalej na otázku samosudkyne, aby sa vyjadril, či na základe zmluvy o nájme zaplatil žalovanému nejaké čiastky nájomného žalobca uviedol, že platil nájomné a neplatil už potom ďalej z dôvodu, že nemal dostatok finančných prostriedkov. Potom však doplnil, že nevedel ako to bolo brané, či to bolo brané ako nájom, čo uhrádzal na účet, alebo ako podiel zo zisku, ale že on to bral ako podiel zo zisku. Ďalej na otázku samosudkyne, aby sa žalobca vyjadril, prečo podpisoval zmluvu o nájme, žalobca uviedol, že si myslel, že si založí živnosť a na ktorej by potom rešpektoval nájomný vzťah. Súd z výpovede žalobcu mal preukázané, že žalobca vedel, že uzaviera zmluvu o nájme, že takúto aj uzatvoril 28.9.2009, vedel aj účel pre ktorý uzavrel túto zmluvu o nájme a rovnako žalobca aj potvrdil vo svojej výpovedi, že určitú dobu platil nájomné, avšak prestal platiť z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Žiadnym dôkazom nebolo preukázané, že by došlo k zrušeniu tejto zmluvy o nájme z 28.9.2009. V zrušení zmluvy o nájme mohlo dôjsť, pokiaľ sa nedohodli účastníci tejto zmluvy, len s jednomesačnou výpovednou dobou podľa ust. § 677 ods. 2 OZ zákona, pretože bola uzavretá na dobu neurčitú. Ani z ust. mandátnej zmluvy (č.l. 15) nevyplýva, že by jej uzavretím malo dôjsť k zrušeniu zmluvy o nájme tak, ako to tvrdil žalobca. Ďalšou skutočnosťou, ktorá preukazuje, že došlo k uzavretiu zmluvy o nájme je, že žalobca určitú dobu platil nájomné, ako vyplynulo z výpisov z účtu žalobcu VUB Banky, a s (45 -50 spisu). Z týchto výpisov bolo preukázané, že žalobca z tzv. flexiúčtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX poslal na účet žalovaného presne ten, ktorý bol uvedený aj v zmluve o nájme v čl. V bod 5.2, jednotlivé sumy - čiastku 900 eur za nájom, ďalej dňa 28.4. čiastku 400 eur, dňa 12.5. čiastku 400 eur, išlo o roky 2010, dňa 11.6.2010 čiastku 300 eur, dňa 9.7.2010 čiastku 300 eur, dňa 21.7.2010 čiastku 180 eur, dňa 11.8.2010 čiastku 800 eur. Z listinných dôkazov - pohyboch na účtoch ä č. I. 69,70, výpovede žalovaného bolo preukázané, že žalobca uhradil aj nájomné v roku 2009 dňa 2.11.2009 sumu 827 eur, dňa 1.12.2009 sumu 338 eur., v januári 2010 podľa výpovede žalovaného zaplatil žalobca v hotovosti 2500 eur ako doplatok nájomného za november, december a časť mesiaca január. V priebehu konania bolo preukázané aj z výpovede žalobcu, že tieto čiastky poukazoval zo svojho súkromného účtu na účet žalovaného. Žalobca sa vyjadroval, že malo ísť o podiely zo zisku, ktoré mal zasielať žalovanému na základe uzavretej mandátnej zmluvy. Súd sa s takouto argumentáciou nestotožnil. Bolo preukázané, že tieto peňažné prostriedky boli poukazované z jeho súkromného účtu, a bolo by nelogické, aby žalobca poukazoval zo svojich súkromných finančných prostriedkov podiely na zisku v súvislosti s podnikateľskou činnosťou, ktorú vykonával na základe mandátnej zmluvy pre žalovaného. Rovnako je nepochybné, že poukazoval tieto finančné prostriedky na účet žalovaného, pri ktorom žalovaný potvrdil, že nešlo o jeho podnikateľský účet, ale o jeho súkromný účet. Aj z listinného dôkazu (č. I. 71) vyplýva, že v období od 1.1.2010 do 31.10.2010 firma žalovaného vykazovala stratu 7779,76 eur, takže nemohlo v jednotlivých mesiacoch roku 2010 dochádzať k výplatu podielov na zisku žalobcom pre žalovaného. Uzavretie a plnenie zmluvy o nájme potvrdzuje aj ďalší listinný dôkaz, ktorý doložil do konania žalovaný. Ide o e-mailovú komunikáciu, v ktorej žalobca žalovanému uviedol, že podľa nájmovej zmluvy je výpovedná lehota jeden mesiac od prevzatia výpovede. Vzhľadom na to, že žalobca prevzal výpoveď dňa 6.10.2010 končí mu nájom 6.11.2010 a nie k 25.10.2010, ako je uvedené vo výpovedi s tým, že by bol rád žalobca, keby to žalovaný zobral na vedomie (č. I. 62). Na otázku samosudkyne pre žalobcu na pojednávaní, aby sa vyjadril, či to bola jeho e-mailová komunikácia, žalobca jednoznačne uviedol, že áno (č. I. 59). Bolo zrejme aj z tejto e-mailovej komunikácie, že žalobca vedel, že mal uzavretú zmluvu o nájme, vedel, že dostal výpoveď z tohto nájmu. Žalovaný do konania nedoložil výpoveď tejto zmluvy o nájme, nakoľko uvádzal, že ňou nedisponuje, ale práve táto e-mailová komunikácia je dôkaz toho, že táto výpoveď zo zmluvy o nájme bola doručená žalobcovi. Tvrdenia žalobcu, že táto zmluva o nájme bola zrušená, neboli preukázané, boli vyvrátené výpoveďou samotného žalobcu, žalovaného, ako aj vyššie uvedenými listinnými dôkazmi v ich súhrne.

Ďalšiu námietku, ktorú vzniesla právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní dňa 23.4.2012 ä č. I. 63), že z dôvodu, že bola uzavretá zmluva o nájme a následne mandátna zmluva toho istého dňa a spôsob akým medzi účastníkmi došlo k dohodám na základe mandátnej zmluvy, t.j., že mal využívať tieto hnuiteľné veci žalobca na výkon podnikateľskej činnosti pre žalovaného na základe mandátnej

zmluvy, tak išlo o nemožné plnenie a z tohto dôvodu je nájomná zmluva od počiatku neplatná a nemôže dochádzať na základe nej k akémukoľvek plneniu, a teda aj k odplate za nájom. Súd poukazuje na výpoveď žalobcu (č. l. 60), v ktorej uviedol, že v roku 2010 sa firme žalovaného nedarilo a roboty bolo veľmi málo, potvrdil, že disponoval s hnuiteľnými vecami uvedenými v zmluve o nájme. Podľa názoru súdu bol predmet nájmu odovzdaný, žalobca s ním mohol disponovať, užívať ho v zmysle zmluvy o nájme. Bolo možné zo strany žalobcu užívať motorové vozidlo, keďže potvrdil žalobca, že mal od neho doklady a kľúče, vozidlo bolo vybavené zámočníckym náradím, mal kľúče od nebytových priestorov, kde sa realizovala výrobná činnosť, čiže aj v týchto priestoroch sa nachádzalo náradie, ktoré bolo predmetom nájmu a žalobca mal možnosť ho využívať.

Na základe vyššie uvedeného súd mal za to, že pohľadávka žalovaného v celkovej sume 7720 eur za dlžné nájomné je existujúcou pohľadávkou. Z tejto pohľadávky si žalovaný započítal len časť tejto pohľadávky, a to vo výške 800 eur, ktorá predstavovala nezaplatené nájomné za mesiac apríl 2010 vo výške 720 eur a za čas mesiaca máj 2010 vo výške 80 eur. Prvá podmienka, čo sa týkalo započítania pohľadávok, teda bola splnená.

V danom prípade podľa názoru súdu boli splnené aj ďalšie zákonom stanovené podmienky na započítanie. Išlo o vzájomné pohľadávky, nakoľko pohľadávka na zaplatenie sumy 800 eur bola pohľadávkou žalobcu voči žalovanému a protipohľadávka na zaplatenie sumy 800 eur bola pohľadávkou žalovaného voči žalobcovi. Plnenie obidvoch pohľadávok bolo rovnakého druhu, pretože išlo o započítanie peňažných pohľadávok. Uvedené pohľadávky takisto spĺňali aj podmienku vedenú v ust. § 580 OZ. Išlo o pohľadávky, ktoré sa vzájomne kryjú, pretože obidve pohľadávky sú splatné. Pohľadávky sú spôsobilé na započítanie, sú kompenzabilné, pretože zákon, ani dohoda účastníkov ich započítanie nevylúčila. Čiže započítanie vzájomných pohľadávok žalobcu a žalovaného nie je vylúčené ani zákonom, teda ust. § 580 a nasl. OZ. Samotné stretnutie vzájomných pohľadávok nemá samo o sebe právne účinky. Právne účinky započítania nastanú až kompenzačným prejavom, a to ku dňu stretnutia pohľadávok. Je zrejmé, že k právne relevantnému započítaniu je potrebný aj prejav vôle smerujúci k započítaniu tak, ako to vyžaduje ust. § 580 OZ. Takýmto prejavom vôle môže byť buď dohoda, resp. jednostranný právny úkon. Súd v tomto smere má za to, že jednostranný právny úkon započítania protipohľadávky žalovaného voči žalobcovi zo dňa 7.3.2012 (č.l. 43) je dostatočne určitý, je z neho zrejmé, ktorú pohľadávku žalovaný započítal, s ktorou pohľadávkou žalobcu, v akej výške, na základe akého právneho titulu. Súd preto tento jednostranný právny úkon započítania považoval za platný právny úkon. Pohľadávka z nezaplateného nájomného za časť mesiaca apríl 2010 sa stala splatnou 15.4.2010 vo výške 800 eur sa stala splatnou 21.3.2010. Pohľadávka žalobcu zanikla v dôsledku započítania, a to ku dňu splatnosti neskôr splatnej pohľadávky, t.j. ku dňu 21.3.2010. Z tohto dôvodu súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, nepriznal ani nárok na úrok z omeškania, nakoľko pohľadávka žalovaného sa stala splatnou skôr.

Nakoľko súd uznal kompenzačnú námietku žalovaného vznesenú v podaní zo dňa 7.3.2012, pôvodne vznesenou kompenzačnou námietkou v podanou odpore sa nezaberal, nakoľko žalovaný uviedol na pojednávaní 7.3.2012 (č. l. 43), že v časti započítania vzájomnej pohľadávky z titulu náhrady škody navrhuje, aby sa s ňou súd zatiaľ nezaoberal a zaoberal sa pohľadávkou, ktorú má žalovaný z titulu dlžného nájomného na základe zmluvy o nájme.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), podľa ktorého, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal súd náhradu trov konania vo výške 402,08 eur, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 48 eur za odpor a trov právneho zastúpenia vo výške 354,08 eur.

Trovy právneho zastúpenia si právny zástupca žalovaného vyčíslil v podaní doručenom súdu 23.4.2012 (č. l. 72). Súd priznal právnomu zástupcovi žalovaného trovy právneho zastúpenia, ktoré pozostávajú z odmeny za 6 úkonov právnej služby:

- prevzatie a príprava zastúpenia dňa 2.11.2011 podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení, (ďalej len „vyhláška“),

- podanie odporu dňa 4.11.2011 (č. l. 13) podľa ust. § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky,
- kompenzačná námietka zo dňa 7.3.2012 (č. l. 43) podľa ust. § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky,
- účasť na pojednávaní dňa 7.3.2012 (č. l. 40) ust. § 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky,
- účasť na pojednávaní dňa 30.3.2012 a č. l. 56) ust. § 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky,
- účasť na pojednávaní dňa 23.4.2012 (č. l. 63) ust. § 14 ods. 1 písm. d) vyhlášky.

Hodnota jedného úkonu bola 51,45 eur (teda 6x51,45 čo je 306,84), 2 x režijný paušál vo výške 7,41, 4x režijný paušál po 7,64 eur v zmysle ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky. Spolu odmena vo výške 354,08 eur.

Trovy konania je žalobca povinný zaplatiť do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu žalovaného v súlade s ust. § 149 ods. 1 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na výkon rozhodnutia.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.